

mer i 1998. Der er en skattereform, som også omfatter 1998, så hr. Kim Behnke kan tage det helt roligt.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen om det med grundloven og jurister, at nu er jeg jo selv jurist og ved, at jura ikke er nogen eksakt videnskab. Der er mange, der hver eneste dag lever af, at love kan fortolkes på forskellig måde, og vi har altså åbenbart en forskellig fortolkning af, hvad der er grundlovsmæssigt, og hvad der ikke er grundlovsmæssigt. Det er der sådan set ikke noget epokegørende i, for sådan er det i en lang række spørgsmål. Vi to er i hvert fald uenige om, hvordan det skal fortolkes.

Så vil jeg sige til det med lejeværdien, som bliver ved med at spøge, at jeg synes, jeg var meget klar i mit svar til hr. Jes Lunde. Hvis der er nogle, der rejser et eller andet skattespørgsmål, vil det da være mærkeligt at stå her og sige, at det vil man slet ikke se på, og man vil slet ikke tale med folk om det. Vi har diskuteret skat mange gange, også med SF, og også ting, som vi har kunnet synes var mærkelige at skulle lave i skattesystemet, men vi har da drøftet det.

Men vi ønsker altså ikke at afskaffe knækket. Men hvis man vil diskutere, om det knæk, der er, er det rigtige med hensyn til beløbsgrænsen dér, hvor knækket ligger, set i sammenhæng med andre ting, ligesom vi gjorde det i forbindelse med den sidste skattereform – vil vi da ikke på forhånd sige, at det vil vi slet ikke snakke om.

Og sidste gang skete der faktisk en regulering af knækket som led i den store, samlede skattereform, og den regulering af knækket, der skete dengang, kan vi jo leve med. For det, der er vigtigt for os – ligesom det er det for SF, tror jeg – er, at der er en ordentlig fordelingsprofil i den samlede løsning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu yderligere ti korte bemærkninger, og derefter agter jeg at gå videre i ordførerrækken – nu har jeg 11, men så agter jeg altså at gå videre i ordførerrækken. Først fru Jette Gottlieb og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Torben Lund sagde, at det er regeringens målsætning, at ingen, der ønsker at arbejde, skal gå arbejdsløse, og den målsætning er jeg fuldstændig enig i, men da jeg gerne vil opfatte hr. Torben Lunds svar så positivt som overhovedet muligt, vil jeg forsøge at være helt konkret:

Så må hr. Torben Lund jo kunne bekræfte, at vi ikke mere vil se et byggestop som det, der var på Fyn, i denne regerings levetid, for alternativet ville i givet fald være, at han måtte argumentere for, at det var regeringens skøn, at alle de 30 murere, der gik arbejdsløse – 3 pct. af samtlige murere på Fyn – lige havde fået arbejde samme dag, for det er jo den eneste måde, man kan være registreret som arbejdsløs på: under et jobskifte, og derfor vil jeg gerne have hr. Torben Lund til at bekræfte, at regeringens målsætning rent faktisk er en nulprocentarbejdsløshed og ikke den arbejdsløshed på 3-4 pct., der har spøgt i debatten.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå af hr. Torben Lunds svar til hr. Keld Albrechtsen, at man nu i Socialdemokratiet erkender, at der er forskellige juridiske fortolkninger af grundlovsspørgsmålet i forbindelse med Europolarifikationen i morgen. Og da det er første gang, jeg hører, at Socialdemokratiet erkender, at der er forskellige juridiske fortolkninger, vil jeg sige, at det synes jeg faktisk er positivt.

Men så vil jeg spørge hr. Torben Lund: Hvad er konsekvensen af dét? Er konsekvensen den, at man i Socialdemokratiet erkender, at der måske er et grundlovsproblem, og derfor i morgen vil meddele Folketinget, at man trækker vedtagelsen af gennemførelsen og ratifikationen af henholdsvis Europolkonventionen og Schengenkonventionen med henblik på at få foretaget en uvildig juridisk undersøgelse af den grundlovsproblematik, som professor, dr.jur. Hjalte Rasmussen giver udtryk for i dag?

For hvis det er sagen, kan jeg forstå, at der er konsekvens i det, hr. Torben Lund siger. Men i modsat fald er det jo ren øregas.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Regeringen og Socialdemokratiet har lavet et lidet flatterende selvmål på miljøområdet her på det sidste.

Regeringen har nemlig sikret, at danske virksomheder med Cheminova og ØK i spidsen fortsat skal hive den sidste krone op af lommen på de fattige bønder i ulandene for at sælge dem en dødelig gift, som man forlængst har besluttet at vi herhjemme hverken må udsætte den danske befolkning eller naturen for. Og det er beskæmmende, at regeringen har afvist at gribe